

Bài viết rất giá trị của BS Dương Hồng Mô về Trung Hoa và Tập Cận Bình.

Đọc báo South China Morning Post

South China morning Post (SCMP) là một báo Anh Ngữ HongKong có từ đầu thế kỷ 20, tuy tỷ phú Jack Ma mua báo này từ mấy năm nay nhưng báo vẫn còn địa vị độc lập, giữ vững uy tín thời xưa. Nhất là địa vị cửa sổ trông vào Trung Quốc.

Khi Bắc Kinh có tin tức gì mà Chính Quyền không cho biết, SCMP thế nào cũng có vài dòng tuy lời lẽ tế nhị. Vì vậy nên Tây phương biết tin tức, qua cửa sổ Hongkong.

Có khi Bắc Kinh cho đăng một bài, phản ảnh suy nghĩ chính quyền cho Tây phương được biết.

Dĩ nhiên cuộc chiến thương mại sôi nổi giữa Hoa Thịnh Đốn Bắc Kinh thường xuyên được phê bình trên trang đầu, dĩ nhiên là ngả về phía Trung Quốc, ông Trump đòi hỏi quá đáng, cán cân thương mại nghiêng về phía Trung Quốc thật, 550 tỷ, nhưng Trung Quốc đã nhượng bộ 200 tỷ rồi mà Trump còn đòi nữa,

Nay Trump không nói tới thuế khoá nữa, đòi Trung Quốc chấm dứt việc ăn cắp chủ quyền những phát minh thương mại.

Một cách dễ nhất là ép công ty Tây Phương, anh muốn buôn bán xứ tôi, tôi biết rất có lời vì tôi có 500 triệu dân tiêu thụ, thì anh phải cho người Trung Quốc hợp doanh cùng anh, Trung Quốc 51%, anh 49%.

Và chỉ một năm sau một Công ty Trung Quốc chính cống mở ra ngay bên cạnh với kỹ thuật ăn cắp được từ Công ty Mẹ.

Như vậy Trump không phải chỉ cò cửa anh nhường tôi vài tỷ tôi nhường anh vài tỷ. Trump muốn Trung Quốc sử sự như một nước trưởng thành như Tây Phương. Với những Luật Pháp bắt di bắt dịch. Không thể luật pháp tùy Đảng thay đổi sau một đêm họp ở Thiên An Môn.

Ăn cắp kỹ thuật thương mại là phải mất tiền chịu phạt, Luật Pháp quốc tế là thế. WTO là thế nhưng Trung Quốc bắt nạt WTO bắt nạt Tây phương từ lâu vì có lợi thế 500 triệu khách hàng.

Cho tới ngày nay gặp búa tạ Donald Trump. Donald Trump muốn Trung Quốc thay đổi văn hóa, tức là muốn thay đổi tất cả.

Và Đảng họp mới đây ở Bắc Đái Hà, Đảng bây giờ mới hiểu biết Trump. Trump muốn Chiến tranh lạnh, Cold War bằng phương tiện Thương Mại, như Reagan vật ngã Liên Xô hồi thập niên 80.

Khi thay thế Mao thập niên 80 Đặng Tiểu Bình có thăm viếng Singapore, Mỹ, Nhật Bản, và kinh hoàng nhận thấy yếu kém kinh tế, khoa học kỹ thuật Trung Quốc.

Thăm viếng hãng Toyota Nhật Bản, một người thợ làm một xe hơi chỉ mất 25 giờ lao động, Đặng Tiểu Bình hỏi các đồng chí tháp tùng. "Thợ chúng ta đập chi chát cả năm mới ra một xe hơi." Bình nói ngay với giới chức Nhật Bản "Xin dạy chúng tôi cách làm việc" "Chúng tôi sẽ giúp ngài, ngài Tổng Bí Thư"

Tây Phương thực sự giúp Trung Quốc , mang những Công Ty ùn ùn sang Trung Quốc, khi Đặng ra lệnh cho Tập Trọng Huân. cha của Tập Cận Bình ngày nay." Các đồng chí phải mở đường máu cho Kinh Tế Thị Trường vào Trung Quốc, tức là Tư Bản lãnh đạo Kinh Tế, nhưng tuyệt nhiên không cho Tư Bản vào Chính Trị ,

Kinh Tế Thị Trường theo định nghĩa Xã Hội Chủ Nghĩa ra đời. Theo con đường New Economic Plan NEP của Lê Nin 1920 khi Lê Nin cũng bí đặc về kinh tế.

Tây Phương tính xa, phải cho nhân dân Trung Quốc giàu có thì mới hy vọng họ dân chủ được. Một nước Trung Quốc giàu mạnh nhưng dân chủ không làm hại một ai. Một Trung Quốc đói kém không bao giờ dân chủ là mối lo ngại cho mọi người.

Tây Phương nhắm mắt cho Trung Quốc vi phạm nhiều điều ước WTO, nhắm mắt cho Trung Quốc xuất khẩu sang Mỹ Âu Châu hàng hóa rẻ mạt ví lương nhân công rẻ mạt, mỗi năm 20 triệu thanh niên từ nông thôn lên tỉnh bị Đảng hy sinh, kiệt sức thì thay thế bằng nhân công khác.

Và nhân công Mỹ và Châu Âu thất nghiệp .

Nhưng nay Tập Cận Bình lên, ông không có vẻ gì dân chủ, bắt tù nhiều đối lập, ông nói Chính Phủ, Quân Đội, Đông, Tây, Bắc, Nam Đảng lãnh đạo hết. Và Đảng là ông ta.

Nhất là đường lối chiến lược của Tập rõ như ban ngày từ 5,10 năm nay, nói thẳng với Đô Độc Hạm Đội 7, các ông chúng tôi cho Hawaii là quá nhiều rồi, từ Hawaii trở lại là của chúng tôi.

Trở lại vị trí lịch sử nhà Thanh nhà Minh, Đông Nam Á Việt Nam Phi, Mã Lai Nam Dương trước kia của chúng tôi, các ông cướp của chúng tôi hơn 150 năm rồi.

Biển Đông chúng tôi lấy lại , chia làm 9 đoạn, mỗi đoạn là một hải cảng sân bay nhân tạo, hạm đội 7 không còn chỗ đứng. Cả Nhật Bản Hàn Quốc trước kia như Việt Nam triều cống Triều Đình Bắc Kinh chúng tôi.

Ngày từ thời Obama, Lầu Năm Góc đã phải tái bố trí Hải Quân Hoa Kỳ, Reposition, Hạm Đội rút bớt từ Địa Trung Hải quay trở lại Thái Bình Dương. Vì cả Đông Nam Á và Đông Á đều rung động, lúc thường thì chên Mỹ thế nọ thế kia, nhưng nước Mỹ là sức mạnh ôn hòa nhất, không chiếm biển hay đất ai. trong 50 năm qua giữ an ninh thịnh vượng hàng hải thế giới.

Nay Trung Quốc có tiếng là sức mạnh hoang dại, tới nước nào thì mua ngay Cảnh Sát và Chính Quyền, mang dân sang tràn ngập nước đó. Từ Nhật Bản đến Úc Châu, qua Việt Nam Singapore Mã Lai Nam Dương đều lo phát sốt phát rét.

Chính Mỹ cũng ném đòn rất hiểm Trung Quốc, giúp ngầm Bắc Hàn, kỹ thuật hạt nhân và hỏa tiễn, hỏa tiễn cuối cùng Bắc Hàn bắn qua Biển Nhật Bản là một hỏa tiễn mới của Hải Quân Trung Quốc.

Trung Quốc hẳn tin mặc cả Mỹ, anh bỏ Biển Đông cho tôi thì tôi ngăn Bắc Hàn cho anh. Một đòn ném đá giấu tay tuyệt diệu.

Và nay lại Donald Trump phải giải quyết vấn đề Trung Quốc, lại một nhiệm vụ gay go nguy hiểm nhất các ông Tả phái có nhĩ ý để lại cho Trump. Không còn bao nhiêu thời gian nữa, Trung Quốc khoe khoang cả kinh tế lẫn khoa học kỹ thuật đã gần bắt kịp Mỹ, quân sự cũng ngang ngang. Nhất là Obama đã cắt xén ngân quỹ Quốc Phòng mỗi năm 200 tỷ.

Trung Quốc tung ra 400 tỷ đầu tư nghiên cứu khoa học kỹ thuật, gần tương đương với Mỹ 500 tỷ. Tổ chức NSP US National Science Foundation báo cáo Trung Quốc năm 2016 xuất bản 426.000 công trình khoa học, theo sau là Mỹ 409.000, sau tới Ấn Độ và Nhật Bản..

Trung Quốc khoe tương đương hay vượt Mỹ về Artificial Intelligence.

Trước kia sinh viên Trung Quốc học các Đại Học Tây Phương chỉ có 1/4 về nước, nay trở về nước khá nhiều. 40 năm nay có 5.2 triệu sinh viên du học nay 3.1 triệu trở về. (60%).

Và Trung Quốc với Tây Phương giúp đỡ về kỹ thuật tân tiến và nhất là cách làm ăn hữu hiệu tư bản đã nhảy vọt trong 30 năm nay.

Nay thứ nhì về GDP tổng quát chỉ thua có Mỹ, vượt qua Nhật Bản, Đức Quốc, Anh. GDP tính theo đầu người từ 533 đô năm 93 nay 7329 đô năm 2017. chỉ vì thế mà Đảng Cộng Sản Trung Quốc nay vững vàng chứ không tiêu tan như Đảng ở Liên Xô.

Chiến lược lâu dài nói rõ là thay thế Mỹ làm Đại Cường Quốc. Dự tính kế hoạch Một Xa Lộ Một Vòng Đai, xa lộ nối Bắc Kinh với Tây Âu, nối Bắc Kinh với Đông Nam Á qua Pakistan.

Cũng như ở Việt Nam hay Phi Châu xa lộ tới đâu là tỉnh thành mọc lên, tỉnh thành vắng tanh vì không ai có tiền mua nhà. Chính Phủ các nước nợ Trung Quốc như chúa chổm, trả bằng đất hay mỏ, rừng.

Kế Hoạch Made in China 2025 tham vọng vượt Mỹ về High Tech Công Nghệ cao.

Và nay Trump ra mặt ngăn chặn Trung Quốc.

Tỷ Phú Jack Ma tuyên bố Chiến tranh lạnh hai nước sẽ kéo dài 20 năm. Hàng Trung Quốc xuất khẩu sang Mỹ sẽ tăng thuế dài dài chứ chưa hết đâu. Trump tung ra 60 tỷ cho vay nhẹ lãi các nước Một Vòng Đai Một Xa Lộ đi qua, các anh muốn làm xa lộ thì dùng máy ủi đất Caterpillar hay John Deere, đừng dùng máy móc Trung Quốc.

Và Bắc Kinh đã bắt đầu nghĩ lại.

Bài báo SCMP ngày 9./8/ 2018 do học giả Mi Xin Pei. (Giáo Sư Đại Học Claremont Mc Kenna College) có đầu đề: 2 lessons for China on how to avoid a Soviet style collapse in its new cold war with the US.

Sao tránh những lầm lẫn LX lúc chiến tranh lạnh với Mỹ.

Khi Liên Xô xập tiệm năm 91 Trung Quốc cho rằng Gorbachew quá hèn yếu .

Nhưng còn nhiều lý do khác. Chạy đua võ trang với Hoa Kỳ là một chạy đua ngu xuẩn, xập tiệm vì không thể thắng được, Và LX hồi đó quá đa mang, mang quân và tài nguyên can thiệp quá nhiều nơi trên thế giới, từ Việt Nam tới Afghanistan, Phi Châu, Cuba.

Toàn những nước nghèo mạt, không có lợi gì cho LX. Và Tác giả Mi Xin Pei viết, nay Trung Quốc lại sai phạm y hệt.

Ví dụ như chạy đua vũ trang. Chính thức ngân quỹ Quốc Phòng Trung Quốc là 175 tỷ, 1/4 ngân quỹ Quốc Phòng Mỹ. Nhưng trên thực tế cao hơn nhiều, Stockholm International Peace Institute ước lượng ít nhất là 228 tỷ.

Nay tính về kinh tế, nếu chiến tranh lạnh trường kỳ với Mỹ, liệu kinh tế TQ có trường vốn chịu đựng không. Liệu kinh tế có hữu hiệu, efficient để bảo toàn lực lượng không.

Tác giả trả lời không cả hai câu hỏi.

Kinh tế TQ càng ngày càng yếu đi vì nhiều cố. Nhân số cao niên gần với con số 20%, con số không thể chịu nổi. Tỷ lệ Nợ/GDP nay cao tới 250% cũng không thể chịu nổi. (Mỹ 105%). Chiến tranh thương mại tuy hàng xuất sang Mỹ chỉ 25% số hàng xuất khẩu nhưng hàng bán cho Mỹ là hàng tốt nhất, đắt nhất không nước nào mua được.

Nay công nhân đòi hỏi Bảo Hiểm sức khỏe và tiền hưu trí, một công nhân TQ lương tháng 300 đô, công nhân Việt chỉ 100 đô.

Kinh Tế TQ hữu hiệu hơn Kinh Tế LX thật, LX với Hợp Tác Xã vô cùng kém cỏi, Chính phủ giả bộ trả lương, ta giả bộ làm việc. Nhưng TQ sống về lãnh vực Tư, Private Sector, 2/3 kinh tế là Tư Nhân làm giàu đất nước. Còn 1/3 thuộc về Quốc Doanh bất bất nhưng quan trọng nhất.

Phương Tiện Sản Xuất , toàn là những công nghiệp thiết yếu như mỏ, giao thông vận tải. năng lực, phi cảng hải cảng. thép... Trong tay các con ông cháu của Đảng, thay phiên nhau trị vì. Lãnh 50% tài chánh quốc gia , đóng góp 20% lợi nhuận. 20% công ăn việc làm.

Hàng năm các ông ấy khai lỗ thì mới nhận được tài trợ Ngân Quỹ, như ở Việt Nam. Lỡ là nợ cho Chính Phủ hết.

Tại sao các ông trong lãnh vực Quốc Doanh năm nào cũng lỗ để Ngân Quỹ Quốc gia phải nuôi bù tuy độc quyền không ai cạnh tranh.

Là vì không ai vào Đảng nếu không có lợi, cao cấp Cộng Sản nay phải giàu có hơn Tư Bản nếu không nó mua hết. Nếu ông Tập đụng đến quyền lợi kễ sù của họ là ông Tập mất chức, tác giả bài báo nói.

Nhưng tiêu pha vô tội vạ phần lớn thất thoát vào tay tham nhũng Trung Quốc và các ông Địa Phương các nước. Số tiền đổ vào cả Thế giới từ Nga Trung Đông Châu Phi, Venezuela Việt Nam. Cam Bốt. 60 tỷ hàng năm đổ cho Châu Phi . 1000 tỷ cho Một Xa Lộ Một Vòng Đai . Cho vay nhẹ lãi 24.4 tỷ năm 2000 cho tới 2014 cho Cam Bốt, Venezuela, Nga không thấy ích lợi gì.

Đi đến đâu là tung tiền mua tham nhũng địa phương rồi bị đảo chính lại mất tiền ông khác. Trong 10 năm nay Venezuela nhận gần 100 tỷ. 62 tỷ cho Pakistan Economic Corridor , dự án làm sập tiệm cả hai nước, nay cạn vốn vì Chiến tranh thương mại với Mỹ.

Chưa Chiến tranh thương mại đã thua rồi, ông Pei nói.

Vốn liếng trí thức Trung Quốc bao nhiêu mà sửa soạn Made in China 2025 cạnh tranh Công Nghệ Cao High Tech với Mỹ.

Công Ty Redscore Bắc Kinh tuyên bố không cần tới Mỹ Microsoft làm chi, nay sáng chế một Software hoàn toàn Trung Quốc, và thu được 36 triệu MK đầu tư vào Software mới . Nhưng người ta khám phá ngay là Software đó là của Chrome Google, lại một ăn cắp chủ quyền công nghệ Mỹ.

Một chip mới sáng chế tại Bắc Kinh, Hansin, không cần Intel nữa, cũng lại là một Motorola chip, ông giáo sư này trước làm cho Motorola, ông lấy chip Motorola mà chữ Motorola đi.

Khoa học gia Trung Quốc cũng công nhận CPU Central Processing Unit trong mỗi máy điện toán Trung Quốc chỉ làm được 5%, 95% nhập cảng từ Mỹ. Cả 426.000 công trình khoa học cũng bị nghi ngờ.

Chính Phủ Trung Quốc vừa khám phá và trừng phạt một số Khoa Học Gia, một số Đại Học vì sản xuất Công Trình ma. 426.000 công trình phần lớn trên Báo Chí Khoa học Trung Quốc, có ngoại quốc nào biết tới đâu.

Có ông từ ngoại quốc về già nua , ăn tiền Pension bên Mỹ, nay kẻ hầu người hạ. Làm thêm nghề dạy học, các ông đó dư tài viết bài, một bài đăng báo ngoại quốc Trung Quốc trả 50.000.(Lương một Giáo Sư chỉ 9000 một năm). Một bài trong nước vài ngàn.

Dĩ nhiên tên tác giả phải đèo theo ông xếp. ông Đảng Ủy hay ông Bí thư Chi Ủy và ông con nữa, nếu không thì không được phép đăng. Thảo nào bài TQ đăng báo Mỹ, các Khoa Học gia Mỹ đánh giá là không đặc sắc.

SCMP ngày 8/16/2018 đăng bài của Liu Yadong, Chủ bút báo Khoa học uy tín nhất, Science and Technology daily.

Báo này trực thuộc Bộ Khoa học Kỹ Thuật nên phản ảnh tư tưởng Cao Cấp, có thể là Tập Cận Bình. Bài báo nói những điều vô cùng đau lòng cho Chính Quyền và Nhân Dân Trung Quốc, Đầu đề là " thiếu sót tinh thần khoa học hiện nay 2019 cũng hiển nhiên như năm 1919. "

" Sang năm sẽ kỷ niệm ngày Ngũ Tứ Vận Động (May 4th Movement) Trung Quốc vẫn thiếu tinh thần khoa học làm cho Sáng Tạo (Innovation) và Nghiên Cứu (Research) yếu kém đi và đó cũng là nguyên nhân hàng giả và ăn gian phổ biến trong xã hội .

Trung Quốc đừng tự dối mình là Lãnh Đạo thế giới về Khoa học Kỹ Thuật . Lãnh Đạo Trung Quốc cũng không nên tự dối mình.

Lãnh đạo đã bị che mắt (hoodwinked) bởi những báo cáo thổi phồng thành tựu đất nước. Tự đánh lừa mình (fooling itself) cho rằng vượt Mỹ, lãnh đạo thế giới về Khoa Học Kỹ Thuật . "

Cả nước Trung Quốc hoàn toàn bất ngờ về bài báo này.

" Giữa Trung Quốc và những nước tân tiến Tây Phương và Mỹ vẫn còn những khoảng cách khá xa về Khoa Học Kỹ Thuật

. Phải công nhận như vậy đừng coi đó là vấn đề nghi ngờ.

Nhưng trở thành một vấn đề thực sự nếu những người thổi phồng thành tựu Trung Quốc đánh lừa Lãnh Đạo, đánh lừa Nhân Dân và họ tự đánh lừa họ nữa. "

" Trung Quốc có đạt được nhiều tiến bộ, nhưng còn nhiều chướng ngại trên bước đường tới giai đoạn tân tiến.

"Thiếu là hiểu biết lý thuyết Khoa học, thiếu khôn khéo Khoa Học (skill) trong vài lãnh vực, thiếu bền bỉ nhẫn nại trong quá trình công trình.

Thổi phồng thành tựu Trung Quốc làm nhiều nước Tây Phương lo ngại."

Năm 1919 Hiệp Ước Versailles , Đức thua trận. Đồng Minh cho phép Nhật Bản lấy Sơn Đông lúc đó do Đức chiếm đóng, một Hiệp Ước bất bình đẳng.

Sinh Viên Học sinh Trung Quốc nổi lên Cách Mạng ngày 5 tháng 4 , phải thay đổi Văn Hóa, Văn Hóa Khổng giáo, Quân Tử không được, phải là Tái Tiên Sinh (Mister Science), và Đức Tiên Sinh (Mister Democrat).

Vì thế Cộng Sản chủ Nghĩa ra đời ở Trung Quốc ngày Ngũ tứ Vận Động.

Nay Cộng Sản cai trị Trung Quốc 80 năm mà một Báo của Đảng tuyên bố năm 2019 chả khác gì năm 1919, cần Cách Mạng Văn Hóa nữa, vẫn không có tinh thần Khoa Học, chỉ Khoa Học giả Khoa Học nhái mà thôi.

Virginia tháng 9 2018
Nam Minh Bach